

POSTANOWENIE

Warszawa, dnia 26 lutego 2025 r.

Krajowa Izba Odwoławcza - w składzie:

Przewodnicząca: **Ewa Sikorska**

na posiedzeniu niejawnym bez udziału stron oraz uczestników postępowania odwoławczego w dniu 26 lutego 2025 r. w Warszawie w sprawie odwołania wniesionego do Prezesa Krajowej Izby Odwoławczej w dniu 13 lutego 2025 r. przez wykonawcę **Kolumna Transportu Sanitarnego TRIOMED Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością w Lublinie** w postępowaniu prowadzonym przez zamawiającego – **Szpital Miejski im. Jana Pawła II w Elblągu**

postanawia:

1. umorzyć postępowanie odwoławcze,

2. nakazać zwrot z rachunku bankowego Urzędu Zamówień Publicznych na rzecz: wykonawcy **Kolumna Transportu Sanitarnego TRIOMED Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością w Lublinie** kwoty **13 500 zł 00 gr** (słownie: trzynaście tysięcy pięćset złotych zero groszy), stanowiącej 90% uiszczonego wpisu.

Na orzeczenie - w terminie 14 dni od dnia jego doręczenia - przysługuje skarga, za pośrednictwem Prezesa Krajowej Izby Odwoławczej, do Sądu Okręgowego w Warszawie – Sądu Zamówień Publicznych.

Przewodnicząca:

Sygn. akt: KIO 529/25

Uzasadnienie

Zamawiający – Szpital Miejski im. Jana Pawła II w Elblągu – prowadzi postępowanie o udzielenie zamówienia publicznego, którego przedmiotem są usługi w zakresie transportu medycznego i sanitarnego oraz usługi transportowe w ramach Nocnej i Świątecznej opieki zdrowotnej wyjazdowej.

Postępowanie prowadzone jest na podstawie przepisów ustawy z dnia 11 września 2019 roku – Prawo zamówień publicznych (Dz. U. z 2024 roku, poz. 1320), zwanej dalej ustawą P.z.p.

W dniu 13 lutego 2025 r. wykonawca Kolumna Transportu Sanitarnego TRIOMED Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością w Lublinie (dalej: odwołujący) wniósł odwołanie na niezgodną z przepisami ustawy czynność zamawiającego oraz zaniechanie czynności w postępowaniu o udzielenie zamówienia, do której zamawiający był zobowiązany na podstawie ustawy, podjętą w postępowaniu o udzielenie zamówienia, w tym na projektowane postanowienie umowy tj. na:

- określenie kryterium ceny jako jedynego kryterium oceny ofert, podczas gdy zamawiający zobowiązany był do określenia obok kryterium cenowego, pozacenowego kryterium oceny ofert o wadze co najmniej 40%,
- określenie w projektowanych postanowieniach umownych maksymalnej wartości zmiany wynagrodzenia w sposób iluzoryczny, naruszający zasadę równowagi stron oraz stanowiący obejście przepisu art. 439 ust. 2 pkt 1 i 4 ustawy P.z.p.,
- określenie w projektowanych postanowieniach umownych maksymalnej wysokości kar umownych w wysokości 20% wartości wynagrodzenia wykonawcy z tytułu realizacji przedmiotu zamówienia, co powoduje, że maksymalne wartości kar umownych są rażąco wygórowane, świadcząc o naruszeniu przez zamawiającego zasad równowagi stron, zachowania uczciwej konkurencji, przejrzystości i proporcjonalności.

Odwołujący zarzucił zamawiającemu naruszenie:

- art. 246 ust. 1 i 2 w zw. z art. 4 pkt 1 w zw. z art. 266 ustawy P.z.p., poprzez określenie kryterium ceny jako jedynego kryterium oceny ofert, podczas gdy wobec nieokreślenia w opisie przedmiotu zamówienia wymagań jakościowych odnoszących się do co najmniej głównych elementów składających się na przedmiot zamówienia zamawiający był zobowiązany do określenia obok tego kryterium pozacenowego kryterium oceny ofert o wadze co najmniej 40%,
- art. 439 ust. 2 pkt 1 i 4 w zw. z art. 16 pkt 1 i 3 ustawy P.z.p. w zw. z art. 353¹ ustawy z dnia 23 kwietnia 1964 r. – Kodeks cywilny, poprzez określenie w projektowanych postanowieniach umownych maksymalnej wartości zmiany wynagrodzenia w sposób iluzoryczny, naruszający zasadę równowagi stron, który sprawia, że nie będzie ona miała praktycznego zastosowania i w konsekwencji należy uznać takie zastrzeżenie za przekraczające swobodę kontraktową przez obejście przepisu art. 439 ust. 2 pkt 1 i 4 ustawy P.z.p.,
- art. 436 pkt 3 i art. 16 pkt 1 ustawy P.z.p. oraz art. 353¹ i art. 5 w zw. z art. 483 § 1 w zw. z art. 484 § 2 Kodeksu cywilnego w zw. z art. 8 ust. 1 ustawy P.z.p., przez zastrzeżenie w § 11 ust. 5 projektu umowy – załącznik nr 3 do SWZ, maksymalnej wysokości kar umownych możliwych do nałożenia na wykonawcę przez zamawiającego w wysokości 20%

wartości wynagrodzenia wykonawcy z tytułu realizacji przedmiotu zamówienia, podczas, gdy ww. maksymalna wartość kar umownych jest rażąco wygórowana, świadcząca o naruszeniu przez zamawiającego zasad zachowania uczciwej konkurencji, przejrzystości i proporcjonalności, prowadzącą do ograniczenia kręgu wykonawców mogących się ubiegać o zamówienie, a co w efekcie świadczy o nadużyciu przez zamawiającego dominującej pozycji organizatora przetargu przez narzucenie wykonawcom skrajnie niekorzystnych warunków umowy, co ma wpływ na wynik postępowania.

W dniu 25 lutego 2025 roku, przed rozprawą, odwołujący cofnął odwołanie z dnia 13 lutego 2025 roku.

Izba zważyła, co następuje:

Ze względu na fakt, że odwołanie można cofnąć w każdym czasie do zamknięcia rozprawy, jego cofnięcie, zgodnie z art. 520 ust. 1 i 2 P.z.p. oznacza, że postępowanie odwoławcze podlega umorzeniu.

Dlatego też postanowiono jak w sentencji.

Na podstawie § 9 ust. 1 pkt. 3 lit. a rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów w sprawie szczegółowych rodzajów kosztów postępowania odwoławczego, ich rozliczania oraz wysokości i sposobu pobierania wpisu od odwołania z dnia 30 grudnia 2020 r. (Dz.U. z 2020 r., poz. 2437) Izba orzeka o dokonaniu zwrotu odwołującemu z rachunku Urzędu kwoty uiszczonej tytułem wpisu w wysokości stanowiącej 90% jego wartości.

Przewodnicząca:.....